

## Arrest

**nr. 312 122 van 29 augustus 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:** 1. X  
2. X  
3. X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat G. GASPART  
Berckmansstraat 89  
1060 BRUSSEL

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. GASPART.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 1 juli 2022 België binnen met een paspoort en verzoekt op 9 augustus 2022 om internationale bescherming. Op 30 april 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de eerste bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen heeft u de Colombiaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Jamundi (Valle del Cauca, Colombia). Uw vader C. M. C. (...) had een houtverwerkingsbedrijf in Jamundi. U woonde in Jamundi samen met uw ouders, uw broer C. C. M. S. (...) en uw halfbroer langs moederskant O. E. L. S. (...). Verder woonden ook nog uw twee halfbroers en halfzus langs vaderskant in hetzelfde huis in Jamundi, net zoals de tweede dochters van uw halfbroer O. (...).

In 2010 werd uw vader bedreigd door de rebellenbeweging Farc. Hij zag zich gedwongen het bedrijf te sluiten en verhuisde met de rest van de familie naar Cali, waar hij een nieuw bedrijf begon. Uzelf bleef van 2010 tot 2018 in Jamundi wonen omdat u daar in een hotel werkte. Op 12 juni 2011 werd uw dochter M. C. S. M. (...) geboren. Zij werd door u opgevoed maar verbleef bij uw ouders in Cali. In 2018 ging u omwille van de bedreigingen van de FARC naar Brazilië. U keerde na drie maanden terug naar Jamundi en werkte er nog een jaar in het hotel. U werd opnieuw bedreigd en besloot in 2020 om vanuit Jamundi naar Cali te verhuizen. Daar leerde u via het internet J. A. A. B. (...) kennen (...). Hij bezocht u enkele malen in Colombia. Jullie trouwden op 19 maart 2022, waarna hij u overtuigde om met hem naar België te komen. Eenmaal kwamen gewapende mannen, kennelijk ELN-leden, binnen in jullie huis in Cali en dwongen ze iedereen om naar buiten gaan. Ongeveer medio 2022 moest uw vader de zaak die hij in Cali geopend had sluiten omdat hij bedreigd werd door de rebellenbeweging ELN.

U vertrok op 30 juni 2022 uit Colombia uit liefde voor uw echtgenoot, omdat u de bedreigingen beu was en omdat u in België een beter leven wilde opbouwen. Op 9 augustus 2022 vroeg u in België internationale bescherming aan. Toen u al in België was, werd de motorfiets van uw broer C. C. (...) in brand gestoken. Twee dagen later ontving uw moeder een dreigtelefoon. U weet niet welke organisatie verantwoordelijk was voor de schade aan de motorfiets van uw broer. Op 13 juni 2023 reisde uw broer C. C. (...) samen met uw dochter M. C. (...) vanuit Colombia naar België en op 1 augustus 2023 diende hij in België een verzoek om internationale bescherming in. In het najaar van 2023 ontstonden problemen tussen u en uw echtgenoot. Hij had een drankprobleem en gebruikte geweld tegen u. U diende klacht tegen hem in bij de politie en moest ook voor de rechtbank verschijnen. Uw echtgenoot weigerde jullie huwelijk te registreren en zei dat u in België niets bent zonder hem. Op 30 oktober 2023 en 27 november 2023 kreeg uw vader in Cali dreigbrieven van ELN. Op 12 december 2023 reisde uw halfbroer O. E. (...) vanuit Colombia naar België met een ticket dat uw echtgenoot voor hem had betaald. Op 28 december 2023 vroeg uw halfbroer O. E. (...) in België internationale bescherming aan. U bleef tot midden februari 2024 samen met uw dochter, uw broer C. (...) en uw halfbroer O. E. (...) inwonen bij uw echtgenoot. Daarna verbrak u de relatie met uw echtgenoot en verhuisden jullie alle vier naar een opvangcentrum.

Bij terugkeer naar Colombia vreest u dat de Farc of de ELN u zullen vinden en vermoorden omdat ze uw familie viseren. U heeft schrik dat uw ouders iets zal overkomen en dat uw dochter ontvoerd zal worden.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw dochter; uw huwelijksakte in Colombia; de toelating van de vader van uw dochter dat uw dochter Colombia mocht verlaten; een akte van gezinssamenstelling in België; een uittreksel van de registratie van uw Colombiaans huwelijk in België; een dreigbrief van de Farc (d.d. 14 februari 2011); een klacht die uw vader indiende bij de politie naar aanleiding van de bedreigingen door Farc (d.d. 14 februari 2011); een brief gericht aan uw vader in verband met het beschermingsprogramma in Colombia (d.d. 17 december 2020); een document naar aanleiding van bedreigingen vanwege de ELN (d.d. november 2023); een verklaring van uw vader naar aanleiding van de bedreigingen door ELN (d.d. 11 december 2023); een bundel artikels over de algemene situatie in Jamundi; een bundel Belgische schooldocumenten van uw dochter; een email van uw advocate waaruit blijkt dat uw rechtszaak tegen uw echtgenoot op 5 oktober 2023 voorkomt en er op 19 oktober 2023 een uitspraak zou volgen en een klacht bij de politie van Jamundi die dateert van 1998 en werd neergelegd door een zekere L. P. C. (...).

Uw broer C. C. (...) legde in zijn verzoek volgende documenten neer: een kopie van zijn paspoort, een kopie van zijn identiteitskaart; een kopie van een attest van gezinssamenstelling, enkele documenten van de vereniging van slachtoffers (d.d. december 2020); een dreigbrief van de Farc (d.d. 4 december 2010); een kopie van een klacht die jullie vader neerlegde (d.d. 14 februari 2011) en een foto van zijn uitgebrande motorfiets.

Uw halfbroer O. E. (...) legde in zijn verzoek volgende documenten neer: een kopie van zijn identiteitskaart; een kopie van zijn paspoort; een kopie van de identiteitskaarten van zijn echtgenote en zijn dochters H. D. (...) en B. A. (...); een kopie van de geboorteaktes van zijn twee dochters en van zijn stiefzoon M. (...); een kopie van zijn militaire kaart van goed gedrag (militaire dienst van 2 april 2004 tot 17 maart 2006); een kopie van een militaire kaart (reservista van 2013 tot 2023); een kopie van twee dreigbrieven van ELN (d.d. oktober 2023 en 27 november 2023); een kopie van een klacht die hij neerlegde bij het Openbaar Ministerie (d.d. 4 december 2023); een kopie van een aanvraag om opgenomen te worden in programma voor slachtoffers bedreigingen (d.d. 5 november 2023); zes kopies van aanvragen gericht aan procuraduría, defensoria, alto

comisionado, comision interamericana de derechos humanos, ministerio de relaciones exteriores, ministerio del interior, ministerio de relaciones exteriores (alle d.d. 5 december 2023).

## B. Motivering

*U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.*

*Aan uw asielrelaas kan geen enkel geloof worden gehecht op basis van onderstaande elementen.*

*Ten eerste is het niet geloofwaardig dat u in 2022 vanuit Colombia naar België vertrok uit vrees voor bedreigingen door de ELN:*

- U legde zeer vage verklaringen af over de bedreigingen die aanleiding gaven tot uw vertrek in juni 2022. U stelde in dit verband dat gewapende mannen één keer naar jullie huis in Cali kwamen. Uzelf was toen niet thuis, maar uw dochter, uw ouders en uw broer C. (...) wel. U vertelde dat gewapende mannen tegen uw familie hadden gezegd dat ze uit het huis moesten vertrekken en niet mochten terugkeren. Meer details kon u niet over deze gebeurtenis vertellen, naar eigen zeggen omdat u aan dergelijke zaken niet veel aandacht besteedde (NPO, p. 10). De laconieke en lichtzinnige manier waarop u het belang van deze gewapende inval in uw huis minimaliseert, komt zeer bevreemdend over. Dit geldt des te meer aangezien uw dochter op het moment van de inval aanwezig was in het huis. Bovendien deed er zich behalve deze inval geen enkel ander incident voor, voor uw vertrek naar België (NPO, p. 11). Indien u werkelijk omwille van de bedreigingen vertrok, kan dan ook verwacht worden dat u over dit ene incident veel meer informatie zou vergaard hebben bij uw familieleden.*
- Volgens uw verklaringen bij de DVZ was de voornaamste reden waarom u in juni 2022 Colombia verliet het huwelijk met uw echtgenoot (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Ook tijdens het persoonlijk onderhoud stelde u dat u in de eerste plaats naar België kwam voor de liefde (NPO, p. 11). U wilde een thuis stichten, vooruit gaan in het leven, eventueel studeren om uw ouders te helpen (NPO, p. 11). Verder waren er geen andere redenen voor uw vertrek (NPO, p. 11). U voegde hier even later weliswaar aan toe dat u ook afstand wilde nemen van alles wat in Colombia gebeurde, de bedreigingen enzoverder (NPO, p. 11). Doordat u amper iets over de concrete bedreigingen kan vertellen, komt deze laattijdige toevoeging niet geloofwaardig over (cf. supra).*
- Uw verklaringen over de concrete manier waarop u en uw familie in de periode voor uw vertrek bedreigd werden, stemmen niet overeen met die van uw halfbroer O. E. (...). U stelde immers dat leden van de gewapende groepering voor uw vertrek binnenkwamen in jullie huis in Cali (cf. supra). Uw halfbroer O. E. (...) zei daarentegen dat de gewapende groeperingen na 2010 nooit meer in jullie huis waren binnengekomen (NPO O. (...), p. 10). O. E. (...) stelde daarnaast ook dat u uit Colombia vertrok omdat de ELN er tegenover uw ouders mee bedreigd hadden om één van hun kinderen te vermoorden (NPO O. (...), p. 7). Uzelf haalde dergelijke persoonlijke doodsbedreigingen niet aan. Dat jullie verklaringen op deze essentiële punten dermate sterk van elkaar afwijken, is niet geloofwaardig. Bovendien kon uw halfbroer O. (...) na confrontatie geen goede uitleg geven voor jullie afwijkende verklaringen (NPO O. (...), p. 11).*
- Uw halfbroer O. E. (...) sprak zichzelf tegen over het moment waarop de bedreigingen door ELN begonnen. In eerste instantie zei hij dat het de ELN jullie familie pas opnieuw viseerde nadat hijzelf lastig gevallen werd op 15 oktober 2023 (NPO O. (...), p. 6). Toen hem vervolgens gevraagd werd om welke reden u in dat geval reeds in 2022 Colombia verliet, paste hij plots zijn verklaringen aan. Ditmaal stelde hij dat de ELN reeds twee jaar eerder begon jullie lastig te vallen. Hij baseerde dit argument op de vaststelling dat uzelf in die periode was vertrokken (NPO, p. 6). Dat uw halfbroer zich pas na confrontatie herinnerde dat u door de ELN bedreigd werd, bevestigt alleen maar het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen.*

*Ten tweede is het niet geloofwaardig dat u en uw familie van 2010 tot 2018 bedreigd werden door de guerrillabeweging Farc:*

- U legde uiterst vage verklaringen af over de start van de bedreigingen in 2010. Telkens u gevraagd werd om hier meer details over te verstrekken, ontweek u de vraag en begon u over de meer recente gebeurtenissen. Verder dan dat er in 2010 schoten klonken rond het huis en dat jullie dreigbrieven kregen, waarna uw vader besloot om zijn zaak in Jamondi te sluiten, kwam u niet (NPO, p. 5). U kon ook niet zeggen waarom jullie familie specifiek geviséerd werd. Integendeel, u stelde dat iedereen die in het dorp woonde, moest vertrekken (NPO, p. 6). Hieruit blijkt geen specifieke vrees ten aanzien van u of uw familie.*
- Uw verklaringen over de gebeurtenissen in 2010 stroken niet met de verklaringen van uw broers. Behalve de dreigbrieven en de schoten rond het huis kon u zich geen andere gebeurtenissen herinneren (NPO, p. 5). Uw broer C. C. (...) daarentegen beweerde dat de Farc in 2010 het huis binnenkwamen en dat jullie zich allemaal onder het bed moesten verstoppen (NPO C. (...), p. 6). Het is niet geloofwaardig dat jullie hierover dergelijke uiteenlopende verklaringen afleggen.*
- U legde incoherente verklaringen af over de manier waarop de bedreigingen tussen 2010 en 2018 evolueerden. Enerzijds zei u dat u in die periode vaak op uw werk was in Jamondi, waardoor het voor de Farc*

leek alsof het huis gesloten was en ze stopten jullie lastig te vallen (NPO, p. 7). Anderzijds stelt u dat u in 2018 vanuit Jamondi naar Brazilië vertrok omwille van de aanhoudende bedreigingen door Farc (NPO, p. 8). Deze twee verklaringen staan haaks op elkaar. Uw uitleg dat jullie eerst dachten dat het niet serieus was en dat jullie pas beseften dat het om echte bedreigingen ging nadat uw vader de dreigbrieven aan de rechtbank toonde, houdt geen steek (NPO, p. 8). Uw vader toonde deze bedreigingen volgens uw verklaringen immers reeds in 2010 aan de rechtbank (NPO, p. 8). Bovendien is het niet geloofwaardig dat uw vader, die volgens uw verklaringen eerder zijn zaak al gesloten had en naar Cali verhuisd was uit vrees voor de Farc, dergelijke bedreigingen in de periode daarna niet ernstig zou genomen hebben.

- Uw verklaringen over aanhoudende, niet-aflatende bedreigingen terwijl u zagezegd bleef werken in Jamondi tussen 2010 en 2018 stroken niet met de verklaringen van uw broers. Uw broer C. C. (...) stelde immers dat u in 2010 samen met de rest van de familie vanuit Jamondi naar Cali verhuisde en dat u in die periode in Cali in het bedrijf van uw vader werkte (NPO C. (...), p. 9). Ook uw halfbroer O. E. (...) stelde dat u in 2010 met de rest van de familie mee naar Cali verhuisde en dat u bij uw vader in het bedrijf werkte (NPO O. (...), p. 6). Hij voegde hier bovendien nog aan toe dat de hele familie reeds na drie of vier jaar vanuit Cali naar Jamondi terugkeerde om de meubelzaak daar te heropenen (NPO O. (...), p. 6). Daarna brak volgens O. E. (...) een langere, rustige periode aan waarin niet veel meer gebeurde.

- U keerde volgens uw verklaringen in 2018 na een verblijf van drie maanden in Brazilië terug naar Jamondi. Dit wijst op de afwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging. Dat u in Brazilië ziek werd van het eten doet daaraan geen afbreuk (NPO, p. 8).

Ten derde is het niet geloofwaardig dat uw broer C. C. (...) door gewapende groeperingen gevisieerd werd in Colombia:

- Doordat geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen over bedreigingen door Farc en ELN, is het ook niet geloofwaardig dat een van deze gewapende groeperingen uw broer C. C. (...) zou viseren.

- U en uw broer legden herhaaldelijk incoherente en tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop C. (...)s motorfiets in brand gestoken werd. Zo stelde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat het incident gebeurde in 2012 en dat dit deel van de reden was waarom jullie vanuit Jamondi naar Cali verhuisden (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 8 november 2022, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u dan weer dat de motorfiets van uw broer in brand gestoken werd kort voordat hij in juni 2023 naar België kwam. Volgens uw broer C. (...) werd zijn motorfiets pas in november of december 2022 in brand gestoken (NPO C. (...), p. 5).

- U en uw broers legden herhaaldelijk incoherente en tegenstrijdige verklaringen af over welke groepering de motorfiets van C. C. (...) in brand stak. C. C. (...) stelde bij de DVZ dat hij niet wist om welke groepering het ging. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde hij echter dat de buurman hem destijds had verteld dat het om de Farc ging, al wist hij niet goed wat het verschil was tussen Farc en ELN (NPO, p. 8 en p. 11). O. E. (...) stelde dan weer dat het om de ELN ging uit wraak omdat jullie niet ingegaan waren op de afpersing (NPO O. (...), p. 10). Uzelf beweerde dan weer niet te weten welke groepering hiervoor verantwoordelijk was (NPO, p.13)

- U en uw broers legden herhaaldelijk incoherente en tegenstrijdige verklaringen af over de bedreigingen die volgden op dit incident. Uzelf en C. (...) zeiden dat jullie moeder twee dagen nadien werd opgebeld door mannen die ermee dreigden dat C. (...) moest vertrekken uit het land (NPO, p. 13 en NPO C. (...), p. 4 en p. 13). Uw halfbroer O. E. (...) bleek echter niets van zo'n telefoontje te weten. Gevraagd hoe de familie dan wist dat de motorfiets in brand gestoken was door bendeleden en niet door vanden, ontweek hij herhaaldelijk de vraag door naast de kwestie te antwoorden (NPO O. (...), p. 11). Na confrontatie met C. (...)s verklaringen over het telefoontje aan zijn moeder, beweerde O. (...) dan weer dat het logisch was dat de ELN jullie moeder bedreigde, aangezien zij altijd thuis was (NPO O. (...), p. 11). Deze uitleg verklaart echter niet waarom O. (...), die op dat moment net als C. (...) in Colombia verbleef, niet van deze bedreigingen op de hoogte was.

- Uw broer C. C. (...) wachtte na het incident met de motorfiets nog meer dan een half jaar om het land te verlaten. Hij diende nooit klacht in bij de politie en maakte ook geen verdere incidenten mee. Hieruit blijkt geen gegronde vrees voor vervolging.

Ten vierde is het niet geloofwaardig dat uw vader na uw vertrek uit Colombia door de ELN gevisieerd werd:

- Doordat geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen over bedreigingen door ELN, is het ook niet geloofwaardig dat deze groepering na uw vertrek uw vader zou viseren.

- U kon over de bedreigingen aan het adres van uw vader amper iets vertellen. U legde documenten neer waarin sprake is van bedreigingen door ELN in november 2023, maar wanneer u werd gevraagd om concreet over deze feiten te vertellen moest u het antwoord schuldig blijven (NPO, p. 11). Nochtans vreest u bij terugkeer naar Colombia dat de gewapende groeperingen door de link met uw vader ook naar u op zoek zullen gaan (NPO, p. 11). U onderhoudt bovendien nog steeds contact met uw vader u had zich dus ook bij hem kunnen informeren.

- Uw vader woont ondanks de bedreigingen nog steeds in hetzelfde huis in Cali. Dat hij gedwongen zou zijn geweest de zaak stop te zetten, is louter een blote bewering die u niet staft met documenten.

Ten vijfde is het niet geloofwaardig dat uw halfbroer O. E. (...) na uw vertrek uit Colombia door de ELN gevisieerd werd:

- De verklaringen van uw broer O. E. (...) in verband met bedreigingen en afpersing van u en uw familie door ELN waren op verschillende punten onderling incoherent en tegenstrijdig aan uw eigen verklaringen (cf. supra). Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van O. (...)s verklaringen over de bedreigingen die hij persoonlijk ondervond ernstig op de helling te staan.
- Uw halfbroer O. E. (...) legde over de bedreigingen aan zijn adres weinig plausibele verklaringen af tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Hij stelde dat gewapende mannen hem viseerden bij een controle omdat hij militaire documenten bij zich droeg. De documenten die hij neerlegde, dateren echter van zijn legerdienst die hij aflegde tussen 2004 en 2006 en die dus allang vervallen waren. De uitleg van uw broer dat hij altijd zijn militaire documenten bij zich had voor het geval hij moest solliciteren voor een job als bewaker of bodyguard (NPO O. (...), p. 10), kan niet overtuigen. Hij werkte immers al jaren als verpleger. Daarnaast is het ook niet geloofwaardig dat de gewapende leden van ELN omwille van dergelijke, overduidelijk gedateerde documenten hem en zijn hele familie zouden visereren.
- Noch uzelf, noch uw broer C. C. (...) bleken tijdens jullie persoonlijk onderhoud op het CGVS te weten wat O. E. (...) precies had meegemaakt in Colombia (NPO, p. 13 en p. 14 en NPO C. (...), p. 11). Uw tegenwerping dat u geen goede band heeft met O. (...) is geen aanvaardbare uitleg (NPO, p. 13). O. E. (...) beweerde immers dat hij na de bedreigingen contact met u opnam om te vragen of u hem in België zou kunnen opvangen. Hij legde daarbij ook uit wat er aan de hand was (NPO O. (...), p. 8 en p. 12). Uw echtgenoot betaalde bovendien het vliegtuigticket van O. (...) en O. (...) verbleef in België bij u thuis. U verhuisde ook samen met hem naar een opvangcentrum. Bovendien is uw vrees gelinkt aan de zijne. Er kan dan ook verwacht worden dat jullie op zijn minst in grote lijnen zou kunnen vertellen wat hij in Colombia meemaakte.

Tenslotte zijn de documenten die u en uw broers neerlegden niet van die aard dat zij bovenstaande argumenten in een ander daglicht plaatsen:

- Aan uw identiteit en die van uw dochter en uw broers wordt in deze beslissing niet getwijfeld. De identiteit van uw broers echtgenote en kinderen is voor deze beslissing niet relevant.
- Dat u in Colombia trouwde en met uw echtgenoot naar België kwam, staat in deze beslissing niet ter discussie. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat uw dochter de toelating had van haar vader om naar België te komen.
- De door jullie neergelegde dreigbrieven van de Farc uit 2011 betreffen louter kopies. Hetzelfde geldt voor de klacht die uw vader neerlegde naar aanleiding van deze bedreigingen, de documenten aangaande het beschermingsprogramma waar uw vader aan deelnam en de dreigbrieven die uw halfbroer O. E. (...) neerlegde naar aanleiding van de bedreigingen door ELN in november 2023. Aan dergelijke documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra).
- De foto van de motorfiets van uw broer C. (...) bewijst niet dat deze motorfiets van hem was en ook niet dat de schade moedwillig werd toegebracht door gewapende groeperingen die het op uw familie gemunt hadden. Overigens is het ook opmerkelijk dat uw broer C. (...) gezien zijn zichtproblemen (u en uw halfbroer O. (...)) omschreven hem als halfblind) überhaupt een rijbewijs had. Uw broer legde dit rijbewijs na afloop van het persoonlijk onderhoud ook niet neer bij het CGVS, ondanks het feit dat dit hem tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet werd gevraagd (NPO C. (...), p. 12).
- De militaire documenten van uw halfbroer O. E. (...) betreffen louter kopies die kaderen in een ongeloofwaardig relaas. Overigens kon uw broer tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook niet verklaren waarom op een van deze documenten de jaartallen 2013 en 2023 vermeld staan (NPO O. (...), p. 9). Dit doet verder twifelen aan de authenticiteit van deze documenten.
- De klachten die uw halfbroer O. E. (...) in november en december 2023 neerlegde bij verschillende Colombiaanse instanties zijn eveneens louter kopies die kaderen in een ongeloofwaardig relaas. Het komt niet geloofwaardig noch oprecht over dat uw broer dezelfde tekst bij zes verschillende instanties indiende en vervolgens het land verliet zonder het resultaat van deze procedures af te wachten.
- De nieuwsberichten die u neerlegde hebben louter betrekking op de algemene situatie in Jamondi en impliceren niet dat ook u en uw familie persoonlijk problemen kenden.
- De schooldocumenten van uw dochter zijn en de rechtszaak tussen u en uw echtgenoot zijn voor deze beslissing niet relevant.
- De klacht die dateert van 1998 en de brief van L. P. C. (...) zijn niet relevant. U kon overigens zelf ook niet vertellen wat het doel van deze documenten was. Dat u documenten neerlegt die niets met uw procedure te maken hebben, haalt uw geloofwaardigheid alleen maar verder onderuit (NPO, p. 12).

Het geheel van de bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat u geen internationale bescherming kan worden toegekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een

*burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.*

*Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadigroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.*

*In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.*

*Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA:*

*Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.*

*Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.*

*De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidsstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden*

*(‘massacres’), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.*

*Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

*In het verzoek om internationale bescherming van uw broer C. C. M. S. (...) en uw halfbroer O. E. L. S. (...) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

1.2. Eerste verzoeker – i.e. de broer van verzoekster –, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 14 juni 2023 België binnen met een paspoort en verzoekt op 1 augustus 2023 om internationale bescherming. Op 30 april 2024 beslist de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de tweede bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan eerste verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

#### *“A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen heeft u de Colombiaanse nationaliteit. U woonde met uw familie in Jamundi, waar uw vader een houtbewerkingsbedrijf had. Toen uw familie rond 2010 bedreigd werd door de rebellenbeweging Farc, verhuisde u met uw familie naar Cali. Daar kwamen de Farc opnieuw langs in jullie woning, waarna jullie moesten verhuizen naar de woning van een tante in Cali. Uzelf verbleef in die periode soms bij uw tante en soms bij uw vriendin. Uw zus M. T. M. S. (...) werd verliefd op een man die in België woonde en vertrok op 30 juni 2022 uit Colombia. Op 9 augustus 2022 vroeg uw zus in België internationale bescherming aan. In november of december 2022 werd uw motorfiets 's nachts in brand gestoken door rebellen van het Farc of van de ELN. De motorfiets stond geparkeerd op straat voor het huis van uw vriendin, bij wie u was blijven slapen. Twee dagen later belden de Farc uw moeder op om haar te bedreigen. U kreeg schrik en dook onder. Op 13 juni 2023 reisde u vanuit Colombia naar België samen met M. C. S. M. (...), de dochter van uw zus M. T. (...). Op 1 augustus 2023 vroeg u in België internationale bescherming aan. Na uw vertrek werd ook uw halfbroer O. E. L. S. (...) bedreigd door de Farc of ELN. Op 12 december 2023 reisde uw halfbroer O. E. (...) vanuit Colombia naar België en op 28 december 2023 vroeg hij hier internationale bescherming aan. Bij terugkeer naar Colombia weet u niet wat er met u zal gebeuren. U vreest dat uw ouders of uw familie iets zal overkomen.*

*Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uw Colombiaanse identiteitskaart; een dreigbrief van de Farc (d.d. 4 december 2010); een klacht die uw vader indiende naar aanleiding van de bedreigingen (d.d. 14 februari 2011); een attest van gezinssamenstelling (d.d. 12 oktober 2012); twee brieven in verband met de vereniging voor slachtoffers van de rebellenbeweging (d.d. 17 december 2020) en een foto van uw uitgebrande motorfiets.*

## *B. Motivering*

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel was dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden dienden te worden aangenomen.*

*Uit uw verklaringen blijkt immers dat u niet zo goed hoort en niet goed ziet. U heeft al gehoorproblemen sinds u een kind was en als het donker is dan ziet u weinig (NPO, p. 4). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u de tolk goed begreep, wat u bevestigde (NPO, p. 2). De tolk herhaalde tijdens het persoonlijk onderhoud ook de vraag telkens wanneer u iets niet goed had begrepen (NPO, p. 6 en p. 11). Het persoonlijk onderhoud verliep zonder noemenswaardige problemen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

*Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door uw halfzus M. T. M. S. (...). In het kader van het door haar ingediende verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:*

*"(...)"*

*Het geheel van de bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat ook u geen internationale bescherming kan worden toegekend.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.*

*Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.*

*In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten*

gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetá. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In het verzoek om internationale bescherming van uw zus M. T. M. S. (...) en uw halfbroer O. E. L. S. (...) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

## C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

1.3. Tweede verzoeker – i.e. de halfbroer van verzoekster en van eerste verzoeker –, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 16 december 2023 België binnen met een paspoort en verzoekt op 28 december 2023 om internationale bescherming. Op 30 april 2024 beslist de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de derde bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan tweede verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen heeft u de Colombiaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Jamundi (Valle del Cauca, Colombia). Uw vader C. M. C. (...) had een houtverwerkingsbedrijf in Jamundi. U woonde in Jamundi samen met uw ouders, uw halfbroer C. C. M. S. (...) en uw halfzus M. T. M. S. (...). Van 2004 tot 2006 deed u uw legerdienst. In 2010 werd uw vader bedreigd door de rebellenbeweging Farc. Hij zag zich gedwongen het meubelbedrijf te sluiten. Jullie verhuisden gedurende drie of vier jaar naar Cali en keerden rond 2013 of 2014 terug naar Jamundi om het bedrijf te heropenen. Gedurende tien jaar was de situatie rustiger. U werkte als verpleger in een ziekenhuis. Ongeveer in 2022 werden uw ouders afgeperst door ELN. Ze konden niet betalen, waarop ELN ermee dreigde iemand van de kinderen te vermoorden. Uw zus M. T. (...) verliet Colombia en verhuisde naar België. Daarna werd de motorfiets van uw halfbroer C. C. (...) in brand gestoken, waarop hij ook naar België vluchtte. Uzelf werd op 15 oktober 2023 bedreigd door ELN nadat ze u op straat tegengehouden hadden. Ze vonden daarbij uw militaire documenten die dateerden van uw legerdienst. U kreeg daarna twee dreigbrieven van ELN. U diende klacht in bij verschillende instanties. Daarna besloot u om het land te verlaten. Bij terugkeer naar Colombia vreest u de Farc en de ELN.*

*Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart; een kopie van uw paspoort; een kopie van de identiteitskaarten van uw echtgenote en uw dochters H. D. (...) en B. A. (...); een kopie van de geboorteaktes van uw twee dochters en van uw stiefzoon M. (...); een kopie van uw militaire kaart van goed gedrag (militaire dienst van 2 april 2004 tot 17 maart 2006); een kopie van een militaire kaart (reservista van 2013 tot 2023); een kopie van twee dreigbrieven van ELN (d.d. oktober 2023 en 27 november 2023); een kopie van een klacht die u neerlegde bij het Openbaar Ministerie (d.d. 4 december 2023); een kopie van een aanvraag om opgenomen te worden in programma voor slachtoffers bedreigingen (d.d. 5 november 2023); zes kopies van aanvragen gericht aan procuraduría, defensoría, alto comisionado, comisión interamericana de derechos humanos, ministerio de relaciones exteriores, ministerio del interior, ministerio de relaciones exteriores (alle d.d. 5 december 2023).*

#### *B. Motivering*

*U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.*

*Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door uw halfzus M. T. M. S. (...). In het kader van het door haar ingediende verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:*

*"(...)"*

*Het geheel van de bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat ook u geen internationale bescherming kan worden toegekend.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd*

door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebelligroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebelligroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebelligroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.*

*Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

*In het verzoek om internationale bescherming van uw halfbroer C. C. M. S. (...) en uw halfzus M. T. M. S. (...) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.*

## **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Het verzoekschrift**

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens werpen zij een beoordelingsfout op.

Verzoekende partijen stellen niet akkoord te kunnen gaan met de motivering en de strekking van de bestreden beslissingen en menen dat de commissaris-generaal te veel nadruk heeft gelegd op het feit dat verzoekster op basis van familiehereniging naar België kwam, wat volgens hen niet uitsluit dat zij ook een gegronde vrees had. Voorts laten zij gelden dat de commissaris-generaal een zeer subjectieve appreciatie maakt van hun verklaringen waar zij meent dat deze vaag of niet doorleefd zijn. Verzoekende partijen volharden ten slotte in hun verklaringen over de incidenten die zij meemaakten.

### **2.2. Stukken**

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

### **2.3. Beoordeling**

#### **2.3.1. De motieven van de bestreden beslissingen**

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de

beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij zijn genomen.

*In casu* wordt in de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas, nu (i) het niet geloofwaardig is dat zij in 2022 vanuit Colombia naar België vertrok uit vrees voor bedreigingen door de ELN, (ii) het niet geloofwaardig is dat zij en haar familie van 2010 tot 2018 bedreigd werden door de guerrillabeweging FARC, (iii) het niet geloofwaardig is dat haar broer, eerste verzoeker *in casu*, door gewapende groeperingen gevisieerd werd in Colombia, (iv) het niet geloofwaardig is dat haar vader na haar vertrek uit Colombia door de ELN gevisieerd werd, (v) het niet geloofwaardig is dat haar halfbroer, tweede verzoeker *in casu*, na haar vertrek uit Colombia door de ELN gevisieerd werd en (vi) de documenten die zij en eerste en tweede verzoeker neerlegden deze argumenten niet in een ander daglicht plaatsen, en omdat (B) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat (i) eerste verzoeker zijn verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door zijn zus, verzoekster *in casu*, en dat er in het kader van het door haar ingediende verzoek een weigeringsbeslissing werd genomen, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing worden hernomen, en dat (ii) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte wordt ook in de derde bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat (i) tweede verzoeker zijn verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door zijn halfzus, verzoekster *in casu*, en dat er in het kader van het door haar ingediende verzoek een weigeringsbeslissing werd genomen, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing worden hernomen, en dat (ii) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

### 2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren bij terugkeer naar hun land van herkomst, Colombia, te vrezen dat zij opnieuw gevisieerd zullen worden door de aldaar aanwezige rebellengroeperingen ELN en FARC, die hun vader in 2010 in Jamundi reeds bedreigd hadden. Verzoekster zou op 30 juni 2022 uit Colombia zijn vertrokken uit liefde voor haar echtgenoot, die in België woont, omdat zij de bedreigingen beu was en omdat zij in België een beter leven wilde opbouwen. In november of december 2022 zou de motorfiets van eerste verzoeker in brand zijn gestoken door rebellen van FARC of ELN. Twee dagen hierna zou de moeder van

verzoekende partijen een dreigtelefoon hebben ontvangen van de rebellen van FARC. Op 13 juni 2023 zouden eerste verzoeker en de dochter van verzoekster vanuit Colombia naar België zijn gereisd. Op 15 oktober 2023 zou tweede verzoeker door ELN bedreigd zijn nadat zij hem op straat hadden tegengehouden en daarbij zijn militaire documenten vonden die dateerden van zijn legerdienst. Hij zou daarna twee dreigbrieven van ELN hebben ontvangen en klacht hebben ingediend bij verschillende instanties. Eind oktober en november 2023 zou ook de vader van verzoekende partijen in Cali dreigbrieven van ELN hebben ontvangen. Op 12 december 2023 zou tweede verzoeker vanuit Colombia naar België zijn gereisd.

Blijkens de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan hun asielrelaas. Dit wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster als volgt nader toegelicht:

*“Ten eerste is het niet geloofwaardig dat u in 2022 vanuit Colombia naar België vertrok uit vrees voor bedreigingen door de ELN:*

- U legde zeer vage verklaringen af over de bedreigingen die aanleiding gaven tot uw vertrek in juni 2022. U stelde in dit verband dat gewapende mannen één keer naar jullie huis in Cali kwamen. Uzelf was toen niet thuis, maar uw dochter, uw ouders en uw broer C. (...) wel. U vertelde dat gewapende mannen tegen uw familie hadden gezegd dat ze uit het huis moesten vertrekken en niet mochten terugkeren. Meer details kon u niet over deze gebeurtenis vertellen, naar eigen zeggen omdat u aan dergelijke zaken niet veel aandacht besteedde (NPO, p. 10). De laconieke en lichtzinnige manier waarop u het belang van deze gewapende inval in uw huis minimaliseert, komt zeer bevreemdend over. Dit geldt des te meer aangezien uw dochter op het moment van de inval aanwezig was in het huis. Bovendien deed er zich behalve deze inval geen enkel ander incident voor, voor uw vertrek naar België (NPO, p. 11). Indien u werkelijk omwille van de bedreigingen vertrok, kan dan ook verwacht worden dat u over dit ene incident veel meer informatie zou vergaard hebben bij uw familieleden.*

- Volgens uw verklaringen bij de DVZ was de voornaamste reden waarom u in juni 2022 Colombia verliet het huwelijk met uw echtgenoot (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Ook tijdens het persoonlijk onderhoud stelde u dat u in de eerste plaats naar België kwam voor de liefde (NPO, p. 11). U wilde een thuis stichten, vooruit gaan in het leven, eventueel studeren om uw ouders te helpen (NPO, p. 11). Verder waren er geen andere redenen voor uw vertrek (NPO, p. 11). U voegde hier even later weliswaar aan toe dat u ook afstand wilde nemen van alles wat in Colombia gebeurde, de bedreigingen enzoverder (NPO, p. 11). Doordat u amper iets over de concrete bedreigingen kan vertellen, komt deze laattijdige toevoeging niet geloofwaardig over (cf. supra).*

- Uw verklaringen over de concrete manier waarop u en uw familie in de periode voor uw vertrek bedreigd werden, stemmen niet overeen met die van uw halfbroer O. E. (...). U stelde immers dat leden van de gewapende groepering voor uw vertrek binnenkwamen in jullie huis in Cali (cf. supra). Uw halfbroer O. E. (...) zei daarentegen dat de gewapende groeperingen na 2010 nooit meer in jullie huis waren binnengekomen (NPO O. (...), p. 10). O. E. (...) stelde daarnaast ook dat u uit Colombia vertrok omdat de ELN er tegenover uw ouders mee gedreigd hadden om één van hun kinderen te vermoorden (NPO O. (...), p. 7). Uzelf haalde dergelijke persoonlijke doodsbedreigingen niet aan. Dat jullie verklaringen op deze essentiële punten dermate sterk van elkaar afwijken, is niet geloofwaardig. Bovendien kon uw halfbroer O. (...) na confrontatie geen goede uitleg geven voor jullie afwijkende verklaringen (NPO O. (...), p. 11).*

- Uw halfbroer O. E. (...) sprak zichzelf tegen over het moment waarop de bedreigingen door ELN begonnen. In eerste instantie zei hij dat het de ELN jullie familie pas opnieuw viseerde nadat hijzelf lastig gevallen werd op 15 oktober 2023 (NPO O. (...), p. 6). Toen hem vervolgens gevraagd werd om welke reden u in dat geval reeds in 2022 Colombia verliet, paste hij plots zijn verklaringen aan. Ditmaal stelde hij dat de ELN reeds twee jaar eerder begon jullie lastig te vallen. Hij baseerde dit argument op de vaststelling dat uzelf in die periode was vertrokken (NPO, p. 6). Dat uw halfbroer zich pas na confrontatie herinnerde dat u door de ELN bedreigd werd, bevestigt alleen maar het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen.*

*Ten tweede is het niet geloofwaardig dat u en uw familie van 2010 tot 2018 bedreigd werden door de guerrillabeweging Farc:*

- U legde uiterst vage verklaringen af over de start van de bedreigingen in 2010. Telkens u gevraagd werd om hier meer details over te verstrekken, ontweek u de vraag en begon u over de meer recente gebeurtenissen. Verder dan dat er in 2010 schoten klonken rond het huis en dat jullie dreigbrieven kregen, waarna uw vader besloot om zijn zaak in Jamondi te sluiten, kwam u niet (NPO, p. 5). U kon ook niet zeggen waarom jullie familie specifiek gevisieerd werd. Integendeel, u stelde dat iedereen die in het dorp woonde, moest vertrekken (NPO, p. 6). Hieruit blijkt geen specifieke vrees ten aanzien van u of uw familie.*

- Uw verklaringen over de gebeurtenissen in 2010 stroken niet met de verklaringen van uw broers. Behalve de dreigbrieven en de schoten rond het huis kon u zich geen andere gebeurtenissen herinneren (NPO, p. 5). Uw broer C. C. (...) daarentegen beweerde dat de Farc in 2010 het huis binnenkwamen en dat jullie zich allemaal onder het bed moesten verstoppen (NPO C. (...), p. 6). Het is niet geloofwaardig dat jullie hierover dergelijke uiteenlopende verklaringen afleggen.*

- U legde incoherente verklaringen af over de manier waarop de bedreigingen tussen 2010 en 2018 evolueerden. Enerzijds zei u dat u in die periode vaak op uw werk was in Jamondi, waardoor het voor de Farc*

leek alsof het huis gesloten was en ze stopten jullie lastig te vallen (NPO, p. 7). Anderzijds stelt u dat u in 2018 vanuit Jamondi naar Brazilië vertrok omwille van de aanhoudende bedreigingen door Farc (NPO, p. 8). Deze twee verklaringen staan haaks op elkaar. Uw uitleg dat jullie eerst dachten dat het niet serieus was en dat jullie pas beseften dat het om echte bedreigingen ging nadat uw vader de dreigbrieven aan de rechtbank toonde, houdt geen steek (NPO, p. 8). Uw vader toonde deze bedreigingen volgens uw verklaringen immers reeds in 2010 aan de rechtbank (NPO, p. 8). Bovendien is het niet geloofwaardig dat uw vader, die volgens uw verklaringen eerder zijn zaak al gesloten had en naar Cali verhuisd was uit vrees voor de Farc, dergelijke bedreigingen in de periode daarna niet ernstig zou genomen hebben.

- Uw verklaringen over aanhoudende, niet-aflatende bedreigingen terwijl u zogezegd bleef werken in Jamondi tussen 2010 en 2018 stroken niet met de verklaringen van uw broers. Uw broer C. C. (...) stelde immers dat u in 2010 samen met de rest van de familie vanuit Jamondi naar Cali verhuisde en dat u in die periode in Cali in het bedrijf van uw vader werkte (NPO C. (...), p. 9). Ook uw halfbroer O. E. (...) stelde dat u in 2010 met de rest van de familie mee naar Cali verhuisde en dat u bij uw vader in het bedrijf werkte (NPO O. (...), p. 6). Hij voegde hier bovendien nog aan toe dat de hele familie reeds na drie of vier jaar vanuit Cali naar Jamondi terugkeerde om de meubelzaak daar te heropenen (NPO O. (...), p. 6). Daarna brak volgens O. E. (...) een langere, rustige periode aan waarin niet veel meer gebeurde.

- U keerde volgens uw verklaringen in 2018 na een verblijf van drie maanden in Brazilië terug naar Jamondi. Dit wijst op de afwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging. Dat u in Brazilië ziek werd van het eten doet daaraan geen afbreuk (NPO, p. 8).

Ten derde is het niet geloofwaardig dat uw broer C. C. (...) door gewapende groeperingen gevisieerd werd in Colombia:

- Doordat geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen over bedreigingen door Farc en ELN, is het ook niet geloofwaardig dat een van deze gewapende groeperingen uw broer C. C. (...) zou viseren.

- U en uw broer legden herhaaldelijk incoherente en tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop C. (...)s motorfiets in brand gestoken werd. Zo stelde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat het incident gebeurde in 2012 en dat dit deel van de reden was waarom jullie Jamondi naar Cali verhuisden (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 8 november 2022, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u dan weer dat de motorfiets van uw broer in brand gestoken werd kort voordat hij in juni 2023 naar België kwam. Volgens uw broer C. (...) werd zijn motorfiets pas in november of december 2022 in brand gestoken (NPO C. (...), p. 5).

- U en uw broers legden herhaaldelijk incoherente en tegenstrijdige verklaringen af over welke groepering de motorfiets van C. C. (...) in brand stak. C. C. (...) stelde bij de DVZ dat hij niet wist om welke groepering het ging. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde hij echter dat de buurman hem destijds had verteld dat het om de Farc ging, al wist hij niet goed wat het verschil was tussen Farc en ELN (NPO, p. 8 en p. 11). O. E. (...) stelde dan weer dat het om de ELN ging uit wraak omdat jullie niet ingegaan waren op de afpersing (NPO O. (...), p. 10). Uzelf beweerde dan weer niet te weten welke groepering hiervoor verantwoordelijk was (NPO, p.13)

- U en uw broers legden herhaaldelijk incoherente en tegenstrijdige verklaringen af over de bedreigingen die volgden op dit incident. Uzelf en C. (...) zeiden dat jullie moeder twee dagen nadien werd opgebeld door mannen die ermee dreigden dat C. (...) moest vertrekken uit het land (NPO, p. 13 en NPO C. (...), p. 4 en p. 13). Uw halfbroer O. E. (...) bleek echter niets van zo'n telefoontje te weten. Gevraagd hoe de familie dan wist dat de motorfiets in brand gestoken was door bendeleden en niet door vanden, ontweek hij herhaaldelijk de vraag door naast de kwestie te antwoorden (NPO O. (...), p. 11). Na confrontatie met C. (...)s verklaringen over het telefoontje aan zijn moeder, beweerde O. (...) dan weer dat het logisch was dat de ELN jullie moeder bedreigde, aangezien zij altijd thuis was (NPO O. (...), p. 11). Deze uitleg verklaart echter niet waarom O. (...), die op dat moment net als C. (...) in Colombia verbleef, niet van deze bedreigingen op de hoogte was.

- Uw broer C. C. (...) wachtte na het incident met de motorfiets nog meer dan een half jaar om het land te verlaten. Hij diende nooit klacht in bij de politie en maakte ook geen verdere incidenten mee. Hieruit blijkt geen gegronde vrees voor vervolging.

Ten vierde is het niet geloofwaardig dat uw vader na uw vertrek uit Colombia door de ELN gevisieerd werd:

- Doordat geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen over bedreigingen door ELN, is het ook niet geloofwaardig dat deze groepering na uw vertrek uw vader zou viseren.

- U kon over de bedreigingen aan het adres van uw vader amper iets vertellen. U legde documenten neer waarin sprake is van bedreigingen door ELN in november 2023, maar wanneer u werd gevraagd om concreet over deze feiten te vertellen moest u het antwoord schuldig blijven (NPO, p. 11). Nochtans vreest u bij terugkeer naar Colombia dat de gewapende groeperingen door de link met uw vader ook naar u op zoek zullen gaan (NPO, p. 11). U onderhoudt bovendien nog steeds contact met uw vader u had zich dus ook bij hem kunnen informeren.

- Uw vader woont ondanks de bedreigingen nog steeds in hetzelfde huis in Cali. Dat hij gedwongen zou zijn geweest de zaak stop te zetten, is louter een blote bewering die u niet staft met documenten.

Ten vijfde is het niet geloofwaardig dat uw halfbroer O. E. (...) na uw vertrek uit Colombia door de ELN gevisieerd werd:

- De verklaringen van uw broer O. E. (...) in verband met bedreigingen en afpersing van u en uw familie door ELN waren op verschillende punten onderling incoherent en tegenstrijdig aan uw eigen verklaringen (cf. supra). Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van O. (...)s verklaringen over de bedreigingen die hij persoonlijk ondervond ernstig op de helling te staan.
  - Uw halfbroer O. E. (...) legde over de bedreigingen aan zijn adres weinig plausibele verklaringen af tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Hij stelde dat gewapende mannen hem viseerden bij een controle omdat hij militaire documenten bij zich droeg. De documenten die hij neerlegde, dateren echter van zijn legerdienst die hij aflegde tussen 2004 en 2006 en die dus allang vervallen waren. De uitleg van uw broer dat hij altijd zijn militaire documenten bij zich had voor het geval hij moest solliciteren voor een job als bewaker of bodyguard (NPO O. (...), p. 10), kan niet overtuigen. Hij werkte immers al jaren als verpleger. Daarnaast is het ook niet geloofwaardig dat de gewapende leden van ELN omwille van dergelijke, overduidelijk gedateerde documenten hem en zijn hele familie zouden visereren.
  - Noch uzelf, noch uw broer C. C. (...) bleken tijdens jullie persoonlijk onderhoud op het CGVS te weten wat O. E. (...) precies had meegemaakt in Colombia (NPO, p. 13 en p. 14 en NPO C. (...), p. 11). Uw tegenwerping dat u geen goede band heeft met O. (...) is geen aanvaardbare uitleg (NPO, p. 13). O. E. (...) beweerde immers dat hij na de bedreigingen contact met u opnam om te vragen of u hem in België zou kunnen opvangen. Hij legde daarbij ook uit wat er aan de hand was (NPO O. (...), p. 8 en p. 12). Uw echtgenoot betaalde bovendien het vliegtuigticket van O. (...) en O. (...) verbleef in België bij u thuis. U verhuisde ook samen met hem naar een opvangcentrum. Bovendien is uw vrees gelinkt aan de zijne. Er kan dan ook verwacht worden dat jullie op zijn minst in grote lijnen zou kunnen vertellen wat hij in Colombia meemaakte.
- Tenslotte zijn de documenten die u en uw broers neerlegden niet van die aard dat zij bovenstaande argumenten in een ander daglicht plaatsen:
- Aan uw identiteit en die van uw dochter en uw broers wordt in deze beslissing niet getwijfeld. De identiteit van uw broers echtgenote en kinderen is voor deze beslissing niet relevant.
  - Dat u in Colombia trouwde en met uw echtgenoot naar België kwam, staat in deze beslissing niet ter discussie. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat uw dochter de toelating had van haar vader om naar België te komen.
  - De door jullie neergelegde dreigbrieven van de Farc uit 2011 betreffen louter kopies. Hetzelfde geldt voor de klacht die uw vader neerlegde naar aanleiding van deze bedreigingen, de documenten aangaande het beschermingsprogramma waar uw vader aan deelnam en de dreigbrieven die uw halfbroer O. E. (...) neerlegde naar aanleiding van de bedreigingen door ELN in november 2023. Aan dergelijke documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra).
  - De foto van de motorfiets van uw broer C. (...) bewijst niet dat deze motorfiets van hem was en ook niet dat de schade moedwillig werd toegebracht door gewapende groeperingen die het op uw familie gemunt hadden. Overigens is het ook opmerkelijk dat uw broer C. (...) gezien zijn zichtproblemen (u en uw halfbroer O. (...)) omschreven hem als halfblind) überhaupt een rijbewijs had. Uw broer legde dit rijbewijs na afloop van het persoonlijk onderhoud ook niet neer bij het CGVS, ondanks het feit dat dit hem tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet werd gevraagd (NPO C. (...), p. 12).
  - De militaire documenten van uw halfbroer O. E. (...) betreffen louter kopies die kaderen in een ongeloofwaardig relaas. Overigens kon uw broer tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook niet verklaren waarom op een van deze documenten de jaartallen 2013 en 2023 vermeld staan (NPO O. (...), p. 9). Dit doet verder twifelen aan de authenticiteit van deze documenten.
  - De klachten die uw halfbroer O. E. (...) in november en december 2023 neerlegde bij verschillende Colombiaanse instanties zijn eveneens louter kopies die kaderen in een ongeloofwaardig relaas. Het komt niet geloofwaardig noch oprecht over dat uw broer dezelfde tekst bij zes verschillende instanties indiende en vervolgens het land verliet zonder het resultaat van deze procedures af te wachten.
  - De nieuwsberichten die u neerlegde hebben louter betrekking op de algemene situatie in Jamondi en impliceren niet dat ook u en uw familie persoonlijk problemen kenden.
  - De schooldocumenten van uw dochter zijn en de rechtszaak tussen u en uw echtgenoot zijn voor deze beslissing niet relevant.
  - De klacht die dateert van 1998 en de brief van L. P. C. (...) zijn niet relevant. U kon overigens zelf ook niet vertellen wat het doel van deze documenten was. Dat u documenten neerlegt die niets met uw procedure te maken hebben, haalt uw geloofwaardigheid alleen maar verder onderuit (NPO, p. 12)."

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissingen baseert. Te dezen ondernemen verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het stellen dat zij niet akkoord gaan met de motivering en de strekking van de bestreden beslissingen, tot het minimaliseren van de motieven van de bestreden beslissingen door te stellen dat de commissaris-generaal een zeer

subjectieve appreciatie maakt wanneer zij verwijst naar hun vage of niet doorleefde verklaringen, zonder deze motieven *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten, en tot het volharden in hun verklaringen over de incidenten die zij meemaakten, blijven verzoekende partijen daartoe echter in gebreke.

Waar verzoekende partijen nog betogen dat de commissaris-generaal te veel de nadruk heeft gelegd op het feit dat verzoekster op basis van familiehereniging naar België kwam en stellen dat dit niet uitsluit dat zij ook een gegronde vrees had, maar dat zij toen geen aanvraag heeft ingediend omdat zij een verblijf had in België en niet kon voorzien dat zij dit verblijf voor onverwachte redenen zou kunnen verliezen, gaan zij eraan voorbij dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan hun asielrelaas. Binnen het geheel van de vaststellingen en overwegingen die tot deze conclusie hebben geleid, is het niet onredelijk om te verwijzen naar het gegeven dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard dat de voornaamste reden waarom zij in juni 2022 Colombia verliet het huwelijk met haar echtgenoot was (administratief dossier verzoekster (hierna: adm. doss.), stuk 7, map 'DVZ', 'vragenlijst') en dat zij ook tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) stelde dat zij in de eerste plaats naar België kwam voor de liefde en omdat zij een thuis wilde stichten, vooruit wilde gaan in het leven en eventueel wilde studeren om haar ouders te helpen en dat zij pas even later toevoegde dat zij ook afstand wilde nemen van alles wat in Colombia gebeurde, zoals de bedreigingen (waarover zij amper iets kan vertellen) (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11). Voorts kan uit het rechtsplegingsdossier niet blijken dat verzoekster – voordat zij een verzoek om internationale bescherming indiende – een aanvraag tot gezinshereniging zou hebben gedaan in België. In de bestreden beslissingen wordt verzoekster dit ook niet verweten. Evenmin wordt haar verweten dat zij te lang zou hebben gewacht met het indienen van haar verzoek om internationale bescherming. Wel wordt terecht verwezen naar het gegeven dat zij als voornaamste reden voor haar vertrek uit Colombia in juni 2022 niet de bedreigingen die zij zou hebben meegemaakt heeft opgegeven, maar wel het huwelijk met haar echtgenoot en haar wensen om een thuis te stichten, vooruit te gaan en eventueel te studeren. Verzoekende partijen kunnen dan ook niet worden gevolgd in zoverre zij stellen dat verzoekster geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend toen zij naar België kwam omdat zij een verblijfsrecht had op basis van gezinshereniging en niet kon voorzien dat zij dit verblijfsrecht door onverwachte redenen zou kunnen verliezen.

Het betoog van verzoekende partijen is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in de administratieve dossiers en betrekking hebben op de kern van hun asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Deze vaststellingen en overwegingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat verzoekende partijen de door hen aangevoerde bedreigingen door de rebellengroeperingen ELN en FARC en de vrees die zij daaraan koppelen niet aannemelijk maken.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

### 2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekende partijen geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Colombia.

2.3.3.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Colombia zouden hebben gekend.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

De commissaris-generaal zet in de bestreden beslissingen het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

*“Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.*

*Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.*

*In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.*

*Zowel uit de “UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia” van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA:*

*Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.*

*Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.*

*De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor*

*een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.*

*Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."*

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop deze analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken.

2.3.3.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en konden zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een beoordelingsfout aangetoond.

2.3.6. Waar verzoekende partijen in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN